

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

L.dz. DDI-I-411-15/252/03/RK

Warszawa dn., 1 lipca 2003 r.

DECYZJA Nr DDI -45/03

Na podstawie art. 17 w związku z art. 12 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. *o ochronie konkurencji i konsumentów* (Dz. U. nr 122 poz. 1319 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania antymonopolowego wszczętego na wniosek Polskiego Koncernu Naftowego Orlen S.A. z siedzibą w Płocku, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów **wyraża zgodę na dokonanie koncentracji**, polegającej na przejęciu przez Polski Koncern Naftowy Orlen S.A. z siedzibą w Płocku, bezpośredniej kontroli nad Paliwa i Produkty Naftowe Sp. z o.o. z siedzibą w Pyrzycach, w wyniku nabycia 75 % akcji tej spółki.

UZASADNIENIE

W dniu 14 marca 2003 r. do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wpłynęło od Polskiego Koncernu Naftowego Orlen S.A. z siedzibą w Płocku (zwanej dalej Orlen), zgłoszenie zamiaru koncentracji przedsiębiorców, polegającej na przejęciu przez ten podmiot bezpośredniej kontroli nad Paliwa i Produkty Naftowe Sp. z o.o. z siedzibą w Pyrzycach (zwanej dalej PiPN).

W związku z tym, iż:

- spełnione zostały niezbędne przesłanki uzasadniające obowiązek zgłoszenia koncentracji, bowiem łączny obrót ww. podmiotów w roku obrotowym poprzedzającym rok zgłoszenia koncentracji przekraczał 50 mln euro, tj. wartość podaną w art. 12 ust. 1 ustawy *o ochronie konkurencji i konsumentów*,
- przejęcie kontroli przez jednego z przedsiębiorców nad innym przedsiębiorcą jest jednym ze sposobów koncentracji, określonym w art. 12 ust. 2 pkt 2 ww. ustawy,
- nie występuje w tej sprawie żadna okoliczność z katalogu przesłanek ezgeneracyjnych, wymienionych w art. 13 ww. ustawy, powodująca odstępianie od konieczności zgłoszenia koncentracji,

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej także organem antymonopolowym), wszczął postępowanie w niniejszej sprawie, o czym powiadomił stronę - po uprzednim otrzymaniu potwierdzenia uiszczenia opłaty wniosku o wszczęcie postępowania antymonopolowego w sprawie koncentracji - pismem z dnia 10 kwietnia 2003 r.

Zgłoszenie zamiaru koncentracji zostało przekazane do UOKiK w dniu 14 marca 2003 r. Zgłoszenia dokonano w oparciu o uchwałę zarządu Orlenu z dnia 10 lutego

2003 r., udzielającą aprobaty na dokonanie przedmiotowej koncentracji. Dotychczas nie została natomiast podpisana stosowna umowa pomiędzy uczestnikami koncentracji. W związku z tym, iż powyższej uchwały nie można uznać za czynność, która skutkuje obowiązkiem zgłoszenia koncentracji, należy stwierdzić, iż przedmiotowa koncentracja została zgłoszona bez naruszenia terminu, o którym mowa w art. 94 ust. 4 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

W trakcie postępowania Prezes Urzędu ustalił, co następuje:

Przyczyny i opis transakcji.

W dniu 10 lutego 2003 r. zarząd Orlenu wydał zgodę na objęcie przez tą spółkę 75 % w PiPN. Po uzyskaniu zgody Prezesa Urzędu na dokonanie przedmiotowej koncentracji, zwołane ma zostać nadzwyczajne zgromadzenie wspólników PiPN. Na zgromadzeniu tym ma zapaść decyzja o podwyższeniu kapitału zakładowego spółki, który w większości ma zostać objęty przez Orlen. Po dokonaniu powyższej transakcji, Orlen dysponować będzie w sumie 75 % głosami na zgromadzeniu wspólników PiPN.

Jako przyczyny przedmiotowej koncentracji wnioskodawca wskazał zamiar utworzenia nowego Regionalnego Operatora Rynku (ROR). Dotychczas Orlen posiada 5 takich podmiotów. Działalność żadnego z nich nie obejmuje jednak swoim zasięgiem woj. zachodniopomorskiego. Utworzenie nowego ROR-u zapewnić ma Orlenowi lepszy zbyty towarów na trudnych do penetracji niszach rynkowych. Znajomość rynku przez podmiot przejmowany, a także zróżnicowanie oferty handlowej, pozwolić ma na pozyskiwanie nowych klientów. Dzięki temu Orlen ma zamiar zwiększyć swoją sprzedaż i skuteczniej konkurować w ten sposób z importem (głównie z rafinerii Schwedt). Skuteczniejsza ma być również walka z nieuczciwą konkurencją (taniami paliwami o niskiej jakości). Z drugiej strony, włączenie PiPN do grupy kapitałowej Orlenu, zapewnić ma spółce przejmowanej większą wiarygodność w trakcie przetargów na dostawy paliw oraz negocjacji z klientami.

Uczestnicy koncentracji.

Orlen

Grupa Orlen należy do największych grup kapitałowych w Polsce. W jej skład wchodzi kilkadziesiąt bezpośrednio i pośrednio zależnych podmiotów. W chwili obecnej Orlen plasuje się na pierwszej pozycji w rankingu 500 największych polskich przedsiębiorców wg *Rzeczypospolitej* <http://www.rp.pl>. Orlen jest równocześnie największym podmiotem na polskim rynku paliw płynnych. Przedmiot działania grupy skoncentrowany jest wokół przerobu ropy oraz sprzedaży produktów ropopochodnych. Grupa większość swoich dochodów osiąga

ze sprzedaży paliw. Orlen zaspokaja około 60 % ich krajowej konsumpcji, a jego udział w sprzedaży detalicznej paliw wynosi około 40 %. W skład sieci sprzedaży detalicznej koncernu wchodzi ponad 2000 stacji paliw (z czego 3/4 stacji stanowi własność koncernu, pozostałe to stacje patronackie). Stanowi to blisko 1/3 wszystkich istniejących w Polsce stacji benzynowych. Poza produkcją paliw, Orlen jest także największym producentem petrochemikaliów w Polsce.

PiPN

PiPN w chwili obecnej nie prowadzi działalności. Podmiot ten został utworzony przez Paliwa i Produkty Naftowe W. Wielgus, M. Pastuszek s.j (zwanej dalej PiPN s.j.) i jest w 100 % spółką zależną od tej firmy. PiPN s.j. posiada status spółki pracowniczej Orlenu. Podmiot ten prowadzi działalność w zakresie hurtowej i detalicznej sprzedaży paliw. Zasięg prowadzonej przez ten podmiot działalności obejmuje obszar woj. zachodniopomorskiego. Na potrzeby niniejszej transakcji PiPN s.j. ma przenieść do PiPN działalność w zakresie sprzedaży hurtowej paliw, w tym przewóz paliw autocysternami. Pozostała działalność tj. sprzedaż detaliczna paliw oraz przeładunek i magazynowanie paliw pozostanie w PiPN s.j. Z uwagi na powyższe, w dalszej części niniejszej decyzji działalność PiPN s.j., w zakresie sprzedaży hurtowej paliw, traktowana będzie już jako działalność PiPN.

Organ antymonopolowy zważył, co następuje:

Rynki właściwe, na które koncentracja wywiera wpływ.

W myśl art. 4 pkt 8 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, przez rynek właściwy rozumie się rynek towarów, które ze względu na ich przeznaczenie, cenę oraz właściwości, w tym jakość, są uznawane przez ich nabywców za substytuty oraz są oferowane na obszarze, na którym, ze względu na ich rodzaj i właściwości, istnienie barier dostępu do rynku, preferencje konsumentów, znaczące różnice cen i koszty transportu, panują zbliżone warunki konkurencji. A zatem rynek ten wyznaczają zasadniczo dwa elementy: towar (*rynek produktowy*) i terytorium (*rynek geograficzny*).

Mając na względzie powyższą definicję oraz kryteria wyznaczania rynków właściwych, na które koncentracja wywiera wpływ, zawarte w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 3 kwietnia 2002 r. w sprawie zgłoszenia zamiaru koncentracji przedsiębiorców (Dz. U. Nr 37, poz. 334), organ antymonopolowy uznał, co następuje:

a) Pod względem produktowym, rynkiem właściwym, na który koncentracja wywiera wpływ w układzie horyzontalnym, jest rynek sprzedaży hurtowej paliw. Rynek ten obejmuje:

1 sprzedaż hurtową benzyn (benzyny służą jako paliwo do zasilania silników w pojazdach samochodowych),

2 sprzedaż hurtową oleju napędowego (olej napędowy służy jako paliwo do zasilania silników wysokoprężnych - diesel'a w pojazdach samochodowych),
3 sprzedaż hurtową i dla klientów instytucjonalnych lekkiego oleju opałowego (olej opałowy jest wykorzystywany w celu ogrzewania mieszkań, domów oraz budynków niemieszkalnych).

Określając rynek geograficzny dla sprzedaży hurtowej paliw, należy zwrócić uwagę na fakt, iż obecnie brak jest kontyngentów i ceł na import paliw do Polski. Na koszty importu wpływa konieczność utrzymywania zapasów obowiązkowych od zrealizowanego importu oraz koszty transportu. Ponadto, na obrót paliwami na terytorium Polski - jeżeli roczna wartość obrotu przekracza równowartość 500 000 euro - wymagane jest, stosownie do zapisów ustawy *Prawo energetyczne*, posiadanie koncesji, którą wydaje Prezes Urzędu Regulacji Energetyki. Podmiot ubiegający się o koncesję musi mieć siedzibę na terytorium Polski.

Nie są to jednak ograniczenia, które hamują import paliw do Polski. Wielkość importu i jego kierunek uzależnione są głównie od różnic, jakie występują pomiędzy cenami paliw obowiązujących u polskich producentów, a cenami obowiązującymi u producentów w krajach sąsiednich. Polscy producenci, podobnie jak inni producenci w Europie, ustalają ceny paliw w oparciu o notowania paliw na światowych giełdach, z uwzględnieniem podatku akcyzowego oraz kosztów związanych z transportem i przeładunkiem paliwa z największego centrum rafineryjnego ARA (Amsterdam, Rotterdam, Antwerpia). Ponadto, pod uwagę brany jest szereg tzw. czynników niewymiernych (w tym np. sytuacja na rynkach lokalnych).

W sytuacji, kiedy ceny polskich producentów są znacznie wyższe od cen producentów z sąsiednich krajów, import wzrasta, natomiast kiedy różnice te są niewielkie lub ceny obowiązujące u polskich producentów są niższe, import spada. Wielkość importu nie jest więc wielkością statyczną. Wielkość ta zmienia się w zależności od sytuacji na rynku paliwowym, w szczególności od kształtujących się na nim cen. W 2002 r. import stanowił 14,5 % ogólnej konsumpcji benzyn, 21,2 % oleju napędowego i 18,9 % oleju opałowego. Najwięcej paliw importowano z Niemiec (29 %), krajów byłego ZSRR (27 %) oraz Słowacji (26 %).

Także obszar, z jakiego następuje import paliw, nie można uznać za statyczny. W zależności od kształtujących się cen, a także innych czynników (tzw. niewymiernych), obszar ten będzie wzrastał lub zmniejszał się. Zmieniać się też może geografia importu paliw do Polski, tzn. kierunek z jakich krajów będzie następował import.

Mając na uwadze powyższe, należy stwierdzić, iż rynku geograficznego dla sprzedaży hurtowej paliw płynnych, nie można zawęzić do terytorium Polski. Aktualnie, oprócz terytorium Polski, wskazane byłoby włączyć do niego przynajmniej część terytoriów krajów sąsiednich, takich jak Niemcy, Czechy, Słowacja, Białoruś, Litwa, państwa skandynawskie, a więc kraje z których faktycznie następuje import paliw do Polski. Nie jest wykluczone, iż w przypadku zmiany czynników rynkowych, w tym głównie ceny paliwa, ww. zakres

geograficzny ulegnie zmianie.

Dane dotyczące konsumpcji paliw w Polsce, analizowane na potrzeby niniejszej koncentracji, zawierają już ilości paliw importowanych. Przy obliczaniu udziałów w rynku podmiotów rozpatrywanej transakcji, należy zatem kierować się tymi właśnie danymi. Podejście to bowiem umożliwi oszacowanie aktualnego stanu rynku hurtowej sprzedaży paliw, unikając zawężenia spektrum analizy tylko do terytorium Polski.

Rynek sprzedaży hurtowej paliw jest ściśle związany z ich produkcją. Sprawia to, że największe udziały w tym rynku należą do producentów paliw, tj. rafinerii. Dotyczy to w szczególności Orlenu oraz Rafinerii Gdańskiej S.A. Podmioty te są największymi producentami paliw płynnych w Polsce i jednocześnie posiadają największy udział w ich sprzedaży hurtowej. Udział Orlenu kształtuje się na poziomie *tajemnica przedsiębiorstwa*, udział Rafinerii Gdańskiej na poziomie ok. 20 %. Pozostałe polskie rafinerie tzw. rafinerie południowe (Rafineria Czechowice S.A., Rafineria Jasło S.A., Rafineria Jedlicze S.A., Rafineria Trzebinia S.A., Rafineria Nafty Glimar S.A.), mają w porównaniu z nimi dużo mniejszy przerób, a w związku z tym nie odgrywają tak dużej roli w tym segmencie rynku. Przypuszcza się, iż rafinerie południowe, z uwagi na małą opłacalność przerobu w nich ropy naftowej (duża odległość od rurociągów, stosunkowo mała moc przerobowa, przestarzałe instalacje), skierują działalność na wybrane nisze rynku naftowego. W chwili obecnej ich pozycja, w stosunku do innych uczestników hurtowego obrotu paliwami – poza Orlenem i Rafinerią Gdańską - jest jednak znacząca.

Na rynku sprzedaży hurtowej paliw, obok PKN ORLEN S.A., Rafinerii Gdańskiej i rafinerii południowych, działają także firmy niezależne - nie związane z polskimi producentami oraz spółki z grup kapitałowych koncernów zachodnich (J & S Energy, Shell, BP, Statoil, Petrim, BGM Petrotrade, Pol-Oil-Co, BGW, Kolgard, Mares, Falco, Imso, Z. Niziński). Pozycja ww. firm przedstawia się jednak mniej korzystnie, w porównaniu do dwóch największych polskich rafinerii. Udział żadnej z tych firm nie przekracza 10 %. Firmy te kupują paliwa od producentów krajowych, importerów, bądź też same je importują. Powoduje to, że przynajmniej część paliw będących przedmiotem obrotu na rynku hurtowym, znajduje się na tym szczeblu sprzedaży przynajmniej dwukrotnie. Przedsiębiorcy operujący na rynku hurtowym, oferują zazwyczaj pełną gamę paliw (benzyny, olej napędowy, olej opałowy), nie ograniczając się wyłącznie do jednego produktu.

Jak już wspomniano, import stanowi około 20 % konsumowanych w Polsce paliw. Z uwagi na rozproszenie podmiotów importujących paliwa, ich pozycja rynkowa jest jednak słabsza, niż wynikałoby to wyłącznie z udziału procentowego importu. Środki transportu, jakimi realizowany jest import paliw, zdeterminowane są przez to skąd ma ten import nastąpić. Wykorzystywane są więc autocysterny, cysterny kolejowe (transport lądowy), barki (transport rzeczny) oraz statki (transport morski).

Prowadzenie działalności na rynku sprzedaży hurtowej paliw wiąże się z

koniecznością posiadania silnego zaplecza infrastrukturalnego (bazy magazynowe, środki transportu) oraz z budową systemu dystrybucji. Zarówno wejście na ten rynek jak i rozszerzenie działalności, oznacza poniesienie znacznych nakładów. Pomimo, iż nie są to bariery utrudniające w sposób istotny zaistnienie (lub umocnienie pozycji) na polskim rynku dla dużych zagranicznych koncernów paliwowych, to jednak nie należy przypuszczać, aby w najbliższym okresie doszło do diametralnych zmian w tym segmencie rynku. Strategiczną pozycję zachowują więc najprawdopodobniej Orlen oraz Rafineria Gdańska, a jedyną konkurencją dla tych podmiotów stanowią będą paliwa importowane.

Odnosząc powyższe dane, dotyczące hurtowej sprzedaży paliw, do oceny niniejszej transakcji, a także ze względu na treść art. 1 ust. 2 ustawy *o ochronie konkurencji i konsumentów*, skutki jakie może wywołać przedmiotowa koncentracja należy jednakże rozpatrywać w odniesieniu do terytorium Polski. Dodatkowo, w przedmiotowej sprawie należy wziąć pod uwagę fakt, iż zasięg działalności spółki przejmowanej, nie wykracza poza obszar województwa zachodniopomorskiego. Celowym wydaje się zatem, aby analiza tych skutków dokonana została z uwzględnieniem również tego obszaru, na nim bowiem działalność obu podmiotów biorących udział w koncentracji pokrywa się.

Sytuacja na rynku sprzedaży hurtowej paliw na obszarze województwa zachodniopomorskiego kształtuje się podobnie jak na ww. rynku właściwym, na który niniejsza koncentracja wywiera wpływ w układzie horyzontalnym. Ze względu jednak na fakt, iż jest to obszar przygraniczny, stosunkowo większy udział w porównaniu do całego terytorium kraju stanowi tutaj import paliw (blisko 40 %). W Europie całkowite moce produkcyjne istniejących rafinerii są większe niż zapotrzebowanie na paliwa. W związku z tym rafinerie te, starają się przynajmniej część swojej produkcji sprzedać w Polsce, traktując ją jako dodatkowy – obok narodowego - rynek zbytu. W przypadku woj. zachodniopomorskiego takim producentem jest rafineria Schwedt (Niemcy), zlokalizowana tuż przy granicy polsko – niemieckiej, na wysokości ww. województwa. Takie usytuowanie daje jej nawet pewną przewagę nad polskimi producentami. Koszty transportu autocysternami na teren woj. zachodniopomorskiego są bowiem z tej rafinerii niższe niż z Płocka lub Gdańska. Ponadto na rynek woj. zachodniopomorskiego trafiają paliwa z Austrii, Danii, Litwy oraz z krajów skandynawskich.

Udział Orlenu na rynku sprzedaży hurtowej paliw na terytorium woj. zachodniopomorskiego wynosi *tajemnica przedsiębiorstwa*. Udział PiPN kształtuje się odpowiednio na poziomie *tajemnica przedsiębiorstwa*. Podkreślić jednak należy, iż ww. danych nie powinno się sumować. Odnosząc się bowiem do tych danych należy wskazać na fakt, iż grupa kapitałowa Orlen *tajemnica przedsiębiorstwa*

Najważniejszymi konkurentami ww. podmiotów na rynku sprzedaży hurtowej paliw na terenie woj. zachodniopomorskiego są: J&S Energy S.A. Warszawa, Shell Polska Sp. z o.o. Warszawa oraz BGM Petrotrade Sp. z o.o. Szczecin. Podmioty te

w znacznej mierze zaopatrują się w paliwa importowane. (m.in. z Austrii, Danii, Czech). Koncern Shell jest jednym z udziałowców niemieckiej Rafinerii Schwedt, w związku z czym, rafineria ta stanowi na obszarze woj. zachodniopomorskiego jedno z jego głównych źródeł zaopatrzenia.

Na rynku woj. zachodniopomorskiego część produkowanych przez siebie paliw sprzedaje także Rafineria Gdańska. Jej sprzedaż jest jednak ponad *tajemnica przedsiębiorstwa* niż sprzedaż Orlenu.

Ponadto na tym rynku działa także szereg mniejszych firm (Solan Sp. z o.o. z siedzibą w Wolinie, FDF Sp. z o.o. z siedzibą w Szczecinie, Qatro Sp. z o.o. z siedzibą w Szczecinie, Petrochem Sp. z o.o. z siedzibą Kołobrzegu, Amber Trans PHU z siedzibą w Szczecinie, PHT HL z siedzibą w Szczecinie; PKT KB z siedzibą w Szczecinie, Wastawa Sp. z o.o. z siedzibą w Szczecinie, P.W. Menago z siedzibą w Szczecinie).

b) Przedmiotowa koncentracja wywrze wpływ **w układzie wertykalnym** na rynek właściwy sprzedaży hurtowej paliw (benzyn, oleju napędowego, oleju opałowego). Zasięg geograficzny tego rynku należy określić, zgodnie z wyjaśnieniami wskazanymi powyżej, jako obejmujący terytorium Polski, z jednoczesnym uwzględnieniem importu paliw z zagranicy.

Uzasadniając powyższe należy wskazać, iż Orlen jest producentem paliw. Wyprodukowane przez siebie paliwa sprzedaje za pośrednictwem Regionalnych Biur Handlu Hurtowego i Logistyki (RBHHiL), Regionalnych Operatorów Rynkowych (ROR), a także za pośrednictwem własnej sieci stacji benzynowych. PiPN nie produkuje paliw. Spółka ta nabywa paliwa w Orlenie (RBHHiL w Szczecinie). Nabytymi w ten sposób paliwami, PiPN zaopatruje z kolei swoich odbiorców.

Jak wynika z powyższego, pomiędzy uczestnikami koncentracji zachodzą powiązania wertykalne na rynku hurtowej sprzedaży paliw (benzyn, oleju napędowego, lekkiego oleju opałowego). W związku z tym, iż udział Orlenu na szczeblu sprzedaży hurtowej przekracza 30 %, należy uznać, iż zamierzona koncentracja wywrze wpływ na powyższe rynki w układzie wertykalnym.

c) Rynkami właściwymi, na które koncentracja wywrze wpływ **w układzie konglomeratowym**, są następujące rynki produktowe, na których prowadzi działalność Orlen, oceniane w aspekcie geograficznym obejmującym terytorium Polski, z jednoczesnym uwzględnieniem importu z zagranicy:

1. paliwo lotnicze Jet-A1 – udział w rynku *tajemnica przedsiębiorstwa*
2. olej opałowy „3” (mazut) – udział w rynku *tajemnica przedsiębiorstwa*
3. asfalty – udział w rynku *tajemnica przedsiębiorstwa*,
4. glikole – udział w rynku *tajemnica przedsiębiorstwa*,
5. fenol – udział w rynku *tajemnica przedsiębiorstwa*
6. butadien - udział w rynku *tajemnica przedsiębiorstwa*,

7. aceton – udział w rynku *tajemnica przedsiębiorstwa*,
8. tlenek etylenu – udział w rynku *tajemnica przedsiębiorstwa*,
9. ortoksylen - udział w rynku *tajemnica przedsiębiorstwa*,
10. paraksylen – udział w rynku *tajemnica przedsiębiorstwa*,
11. toulen – udział w rynku *tajemnica przedsiębiorstwa*,
12. polietylen – udział w rynku *tajemnica przedsiębiorstwa*,
13. polipropylen – udział w rynku *tajemnica przedsiębiorstwa*,
14. etylen – udział w rynku *tajemnica przedsiębiorstwa*,
15. propylen – udział w rynku *tajemnica przedsiębiorstwa*

Powyższe towary nie są przedmiotem obrotu przedsiębiorców działających na rynku hurtowej sprzedaży paliw. Produkty te nie stanowią także substytutów dla benzyn, oleju opałowego oraz lekkiego oleju opałowego. Jedynie paliwo lotnicze i ciężki olej opałowy można zaliczyć do grupy paliw. Możliwości ich zastosowania nie pokrywają się jednak z benzynami, olejem napędowym i lekkim olejem opałowym (paliwo lotnicze służy do zasilania silników lotniczych; ciężki olej opałowy służyć może jako paliwo grzewcze – stosowane muszą być wtedy zupełnie inne instalacje, niż w przypadku lekkiego oleju opałowego, lub też może być wykorzystywany jako paliwo do silników okrętowych). W związku z tym należy uznać, iż silna pozycja Orlenu na rynkach, na które koncentracja wywiera wpływ w układzie konglomeratowym, nie będzie mogła być wykorzystywana na rynkach, na które przedmiotowa koncentracja wywiera wpływ w układzie horyzontalnym i wertykalnym.

Na podstawie materiału zgromadzonego w sprawie i powyższych ustaleń organ antymonopolowy zważył, co następuje.

Przepis art. 17 ustawy antymonopolowej stanowi, że Prezes Urzędu wydaje zgodę na dokonanie koncentracji, w wyniku której nie powstanie lub nie umocni się pozycja dominująca na rynku i wskutek czego konkurencja na rynku nie zostanie istotnie ograniczona.

Analiza skutków niniejszej koncentracji nie wykazała istotnych zagrożeń płynących z przejęcia przez Orlen spółki PiPN. Organ antymonopolowy, uznając za zasadne wyrażenie zgody na dokonanie przedmiotowej koncentracji, wziął pod uwagę w szczególności następujące przesłanki:

- Orlen posiada w chwili obecnej pozycję dominującą na rynku sprzedaży hurtowej paliw. Wobec tego, w niniejszej sprawie nie można mówić o osiągnięciu pozycji dominującej na rynku, ale jedynie o jej ewentualnym wzmocnieniu. Zdaniem organu antymonopolowego, w przypadku dokonania przedmiotowej koncentracji, nie nastąpi jednak znaczące wzmocnienie Orlenu, a zarazem istotne ograniczenie konkurencji. Należy w tym miejscu wskazać na dysproporcje, jakie zachodzą pomiędzy spółką przejmującą, a przejmowaną. Orlen jest dominantem polskiego rynku paliw płynnych. Spółka ta posiada silną i ugruntowaną od wielu lat pozycję

na tym rynku. Orlen dostarcza około *tajemnica przedsiębiorstwa* paliw na rynek polski. Również na terytorium woj. zachodniopomorskiego jego udział oscyluje na poziomie około *tajemnica przedsiębiorstwa*. Spółka przejmowana nie jest natomiast znaczącym graczem na tym rynku. Biorąc pod uwagę cały kraj, jej udział nie przekracza *tajemnica przedsiębiorstwa*. Na obszarze woj. zachodniopomorskiego udział ten jest większy i wynosi około *tajemnica przedsiębiorstwa*. W związku jednak z tym, iż sprzedawane przez nią paliwa pochodzą w całości z grupy kapitałowej Orlenu, jej udział zawiera się już w zasadzie w udziale Orlenu. Przejęcie tej spółki wzmocni pozycję Orlenu, jednak nie będzie to wzmocnienie na tyle znaczące, aby mogło w sposób istotny wpłynąć na obecną pozycję Orlenu, w stosunku do konkurentów działających na tym rynku (J&S Energy, Shell, BGM Petrotrade oraz szeregu mniejszych firm).

- w wyniku przedmiotowej koncentracji nie powinno także dojść do ograniczenia dostaw paliw innym podmiotom operującym na rynku hurtowym. Jak już wskazano, w chwili obecnej popyt na paliwa w Europie jest mniejszy, niż wielkość zainstalowanych mocy rafineryjnych i nie występują problemy z podażą paliw. Główni konkurenci Orlenu na obszarze woj. zachodnioeuropejskiego w znacznej mierze już zaopatrują się w paliwa pochodzące z importu (są to np.: J&S Energy, Shell Polska, BGM Petrotrade). Następstwem tego jest fakt, że na ww. obszarze większy udział w konsumpcji paliw, w porównaniu do całego kraju, stanowią paliwa importowane (blisko 40 %). W efekcie, o tym z jakiego źródła zaopatrywać będą się hurtownicy, w znacznym stopniu stanowić będzie cena produktów jaka obowiązuje u polskich producentów oraz w imporcie. Nie ma więc podstaw przypuszczać, aby przedmiotowa koncentracja wpłynęła negatywnie na konkurentów działających na rynku hurtowej sprzedaży paliw oraz odbiorców zaopatrujących się na tym rynku.

- w przypadku dojścia do skutku przedmiotowej koncentracji, nie powinno również dojść do wzrostu cen paliw. Polscy producenci ustalają ceny paliw w oparciu o notowania światowe tych produktów. Różnice pomiędzy cenami netto (bez podatków) w Polsce i innych krajach europejskich tych produktów wynikać będą głównie z uwarunkowań lokalnych. Kupujący kierują się głównie ceną i w sytuacji utrzymywania się niekorzystnych cen u producentów krajowych, mogą zaopatrywać się w paliwa importowane.

- w chwili obecnej PiPN zaopatruje się w paliwa wyłącznie w Orlenie. Koncentracja nie wpłynie zatem na ograniczenie sprzedaży dokonywanej przez źródła konkurencyjne w stosunku do Orlenu (np. Rafineria Gdańska, import).

Reasumując należy stwierdzić, że planowana koncentracja spełnia przesłanki określone w art. 17 ustawy *o ochronie konkurencji i konsumentów*, bowiem w jej wyniku nie dojdzie do istotnego ograniczenia konkurencji na rynku.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.

Na niniejszą decyzję, na podstawie art. 78. ust. 1 ustawy *o ochronie konkurencji i konsumentów*, w zw. z art. 479 28 § 2 k.p.c., stronom przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, za

pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwóch tygodni od dnia doręczenia.

Z upoważnienia
Prezesa Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów

p.o. Zastępcy Dyrektora
Departamentu Przemysłu i Infrastruktury
Marcin Kolasiński